

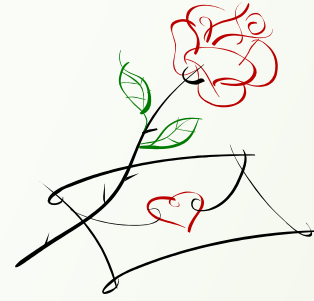
ai nấy đều cảm thấy vui và thoải mái trong các chuyến du lịch chung với nhau. Trong lúc đó ái hữu Hà Trọng Minh có dịp cụng ly và hàn huyên với ái hữu Sinh, Bách và Định. Ái hữu Nho có cơ hội gặp lại anh Trịnh Thành để tâm tình vì đã có một thời làm việc chung với nhau tại Việt Nam. Thời gian gặp nhau lúc này là dịp để những liên hệ thân tình được trao đổi và thăm hỏi.

Từ trái qua: Các AH Chung, Bình, Minh và Bảo.

Qua chuyến du lịch này của các ái hữu, tình cảm đồng môn được hâm nóng lại, gợi nhớ những kỷ niệm đẹp một thời đã qua nơi trường Đại Học Kỹ Thuật Phú Thọ, một nơi đào tạo những nhân tài, chuyên viên phục vụ cho xã hội và đất nước Việt Nam, cho quê hương thứ hai đã bao dung mình sinh sống và làm việc. Khoa học và kỹ thuật là ngôn ngữ chung của thế giới, mang lại sự tươi đẹp cho cuộc sống và hạnh phúc của con người khắp nơi, nhất là tình cảm đồng môn được vững bền bên nhau.

AH Nguyễn Văn Thái

Gió Thoảng

*Hoàng hôn đi trên tàng cây rũ lá
Nắng nhạt vàng, trở lại với mênh mông
Buồn giăng mắc, lòng nặng trĩu nhớ nhung
Từ xa vắng, giọng Hoàng Anh rĩ rĩ:*

*“Em thương lắm, những bài thơ chân thật,
Quá nhẹ nhàng, ngây dại, tuổi học trò.
Đã bao đêm, trở lại thời mộng mơ
Lệ thâm rơi, để cùng anh nuôi tiếc!*

*Phải không anh, nếu đôi ta đừng quen biết!
Thì có đâu, phải vương vấn âm thầm.
Em tức lắm! Sao anh cứ mãi làm thình?
Để giờ đây phải bẻ bàng đôi ngã.*

*Sương thấm đọng, buông sâu rơi lã chũ.
Tuổi xế tà phải cô lẻ với nhớ thương.
Phương trời xa, em vẫn nhớ sông Tương
Có ai về, xin ngàn thương nhớ nhũ“.*

*AH Mai Thanh Toàn
TonaMai*

